

தமிழ்ப் பாட்டியல் இலக்கணப் பனுவல்களில் கதிப்பொருத்தம்

கோ. லட்சுமிதேவி ^{அ, *}; சு. இராசாராம் ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்குடி-630003, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Kathi fits in Tamil Paattiyal Grammar Text

G. Lakshmid devi ^{அ, *}, S. Rajaram ^அ

^அ Department of Tamil, Alagappa University, Karaikudi-630003, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:
lakshmiddevigraj@gmail.com

Received: 31-10-2020
Revised: 21-12-2021
Accepted: 27-12-2021
Published: 30-12-2021

ABSTRACT

Tamil Paattiyal Grammar Works are Grammatial text (Sitrilakkiyam) for literature that originated from the lives of Tamil Speaking people. Paattiyal Grammar text are thought to be an alternative to the long-time grammatical tradition. Follow such a tradition Tamil Paattiyal Grammar state the monolingual principles for the four types of births of the god, people, naragar, animal. These grammar text created a unique identity for itself. This is because of the authors of the book wrote their own ideas as grammatical principles. This is the Hypothesis of the article. This review article is based on the criteria for Descriptive performance, Sociological performance and Comparative performance.

Keywords: Paattiyal, Grammar, Kathi, God, People, Naragar, Animal.

About the Author

Dr.G. Lakshmid devi, (M.A., (Tamil), M.A.(Ling), M.Phil., Ph.D., NET With JRF) She obtained her Bachelor degree in Madras University and obtained Post graduate degree in Thiruvalluvar University. She completed M. Phil, Ph. D and M.A. Linguistics in Annamalai University. She has 5 years of work experience in the field of teaching. Under her guidance 1 postgraduate student completed her research project. She has published more than 25 research articles in various journals and conferences. She has been a member of board of studies in a Autonomous College. At present She working as Post Doctoral Fellow (PDF - RUSA 2.0 Scheme), Department of Tamil, Alagappa University, Karaikudi, Tamilnadu.

Dr. S. Rajaram, (M.A(Tamil), M.A.(Ling), M.Phil., B.Ed., Ph. D), Professor & Head, Department of Tamil, Alagappa University, Karaikudi. He has 24 years of work experience in the field of teaching. Under his guidance 12 Ph. D Scholars, 108 M. Phil Scholars, 57 Post Graduate students and 3 PG Diploma students have completed their research work. Currently one Post Doctoral Fellow, 9 Doctoral Scholars, 3 M. Phil Scholars are pursuing their research work under his guidance. He has Published 4 books. He has Published 199 research articles in various Journals and seminars. He has been a member of board of studies at various universities and Chairman of Question setting. He is the President of the karaikudi Tamil Sangam. He is involved in the study of Sangam Literature.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கண மரபில் புதிய இலக்கணக் கொள்கைகள் பலவற்றை அறிமுகப்படுத்தியவை பாட்டியல் இலக்கணப் பனுவல்கள் ஆகும். ஆகவே இப்பனுவல்கள் பிற்காலத்தில் புதிய சிற்றிலக்கிய ஆக்கங்களுக்குத் தொடக்கப் புள்ளியாய் அமைந்தன. பாட்டியல் இலக்கணக் கொள்கைகள் வடமொழி சார்ந்தவைகளாக இருந்தாலும், மொழி மரபு காக்கும் தமிழிலக்கண மரபையொட்டித்தான் பாட்டியல்

இலக்கணப் பனுவல்கள் இலக்கணக் கொள்கைகளை வகுத்துள்ளன. பாட்டியல் இலக்கணப் பனுவல்கள், தேவர், மக்கள், விலங்கு, நரகர் ஆகிய நான்கு தளங்களில் தமிழ் எழுத்துக்களை வகைப்படுத்தியுரைப்பதையும், அதன் பின்புலக் காரணங்களை ஆராய்வதையும் இக்கட்டுரை நோக்கமாகக் கொண்டமைகிறது.

கதி - விளக்கம்

“கதி” என்பது பிறப்பைக் குறிக்கும். தேவர், நரகர், மக்கள், விலங்கு என்னும் நால்வகைப் பிறப்புக்களைக் குறிக்கும் பொதுச்சொல்லாக, “நாற்கதி” என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. “கதி” என்னும் சொல்லுக்கு வீரமாமுனிவர், “கதியென்னேவல், குதிரைநடை, நடை, நாற்கதி, பரகதி” என்று பொருள் கூறுகிறார் (Veeramaamunivar, 2018). மெய்யப்பன் தமிழ் அகராதி இதற்கு, “நால்வகைப் பிறப்பான தேவகதி, மக்கள் கதி, விலங்கு கதி, நரககதி” என்று பொருள் கூறுகின்றது (Subramaniyan, 2014). எனவே கதி என்னும் சொல், “பிறப்பு” என்னும் பொருள் தரும் சொல் என்பதை விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

பாட்டியல் இலக்கணப் பனுவல்களில் கதிப்பொருத்தம்

பாட்டியல் இலக்கணங்கள், “கதிப்பொருத்தம்” என்ற இலக்கியப் பொருத்தத்தை அறிமுகப்படுத்துகின்றன. இலக்கியங்களை எழுதுபவர்கள் பத்து வகையான பொருத்தங்களை அடிப்படையாக வைத்து எழுதவேண்டும் என்று பாட்டியல் இலக்கணங்கள் கூறுகின்றன. அத்தகைய பத்து பொருத்தங்களுள், கதிப்பொருத்தமும் ஒன்றாகும்.

இந்திரகாளியத்தில் கதி

இன்று கிடைக்கக்கூடிய பாட்டியல் இலக்கணப் பனுவல்களில் காலத்தால் முற்பட்டது இந்திரகாளியரின், “இந்திரகாளியம்” என்னும் இலக்கணப் பனுவலாகும். இந்நூல் கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. இந்நூலின் பொருண்மையை இரா. இளங்குமரன், “வருணம், கதி, உண்டி, கன்னல், கணம், நாள், மங்கலம், ஆனந்தம், பிள்ளைப்பாட்டு, குடைமங்கலம், பொருத்தம், ஓலை இலக்கணம் ஆகியவை பற்றிய நூற்பாக்கள் உண்மை இத்தொகுப்பால் அறிய வருகின்றன” என்பர் (Iankumaran, 1999). கதி என்பதை இந்திரகாளியம், பின்வரும் இரண்டு நூற்பாக்களால் விளக்குகின்றது.

“கதி எனப் படுபவை காண்டக விரிப்பின்

தேவர் மக்கள் நரகர் விலங்கென

மேவிய கதிகள் ஈரிரண்டாகும்”

“விலங்கும் நரகும் விலங்கின என்ப”

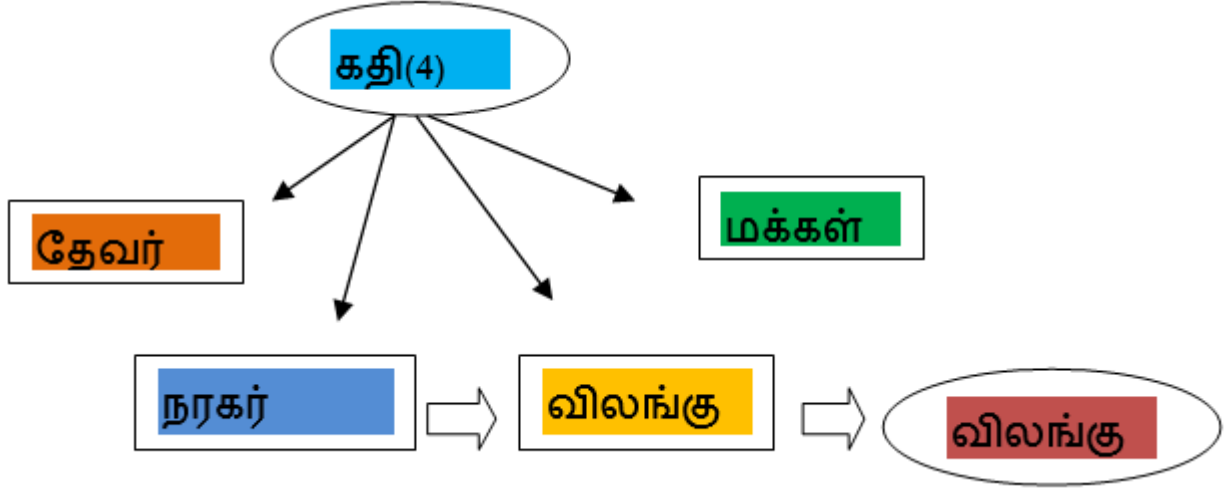
இந்நூற்பாக்கள், தேவர், மக்கள், நரகர், விலங்கு ஆகிய நான்கும் கதி என்பதன் விரிவான விளக்கமாகும் என்கிறது (Pathinaivar, 2013). நரகர், விலங்கு ஆகியவை தனித்தனி வகைகளானாலும் அவை விலங்கின் இனமாகவே கொள்ளப்படும் என்கிறது (படம் 1. பார்க்க).

பிறப்பின் உயர்வு தொடர்பான சமூக வகைப்பாட்டின் அடிப்படையில் நாற்கதி வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. “வடமொழியாளர் தமிழர்களது ஒழுக்க வழக்கங்களையுணர்ந்து அவற்றிற் கேற்ப வடமொழியில் நூல்கள் வகுப்பான் புகுந்தனர். அவர்களெல்லாம் ஆன்மநூற் பயிற்சிமிக்குடையாராயும், கலையுணர்ச்சி சான்றவராயும் மிருந்தமைபற்றித் தமிழரது திவ்விய ஸ்தலங்களுக்குப் புராணங்கள் வகுத்தனர். தமிழர்களிடத்தில்லாதிருந்த ‘அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர்’ என்ற நால்வகைச் சாதி முறையை மெல்ல மெல்ல நாட்டிவிட்டனர்.

“முற்படைப் பதனில்வே றாகிய முறைமைபோல்

நால்வகைச் சாதியிந் நாட்டினில் நாட்டினீர்”

என்று ஆரியரை நோக்கி முழங்குங் 'கபிலரகவ' லையுங் காண்க" என்னும் பரிதிமாற் கலைஞரின் கூற்று இவ்விடத்தே ஒப்புநோக்கத் தக்கது.

படம் 1 கதி என்பதன் விரிவான விளக்கம்

வெண்பாப் பாட்டியலில் கதிப்பொருத்தம்

வெண்பாப் பாட்டியல் என்னும் வச்சணந்தி மாலை, அந்தாதி முறையில் அமைந்தது. இந்நூல் முதன்மொழியியல், செய்யுளியல், பொதுவியல் என்னும் மூன்றியல்களைக் கொண்டது. இவற்றுள் முதன்மொழியியல் மங்கலம், சொல், எழுத்து, தானம், பால், உணர், வருணம், நாள், கதி, கணம் எனப்படும் பத்துப் பொருத்தங்களைக் கூறுகின்றது என்பர் இரா. இளங்குமரன் (Ilangkumar, 1999).

அவ்வகையில் நான்கு கதிக்கும் உரிய எழுத்துக்களை வச்சணந்திமாலை என்னும் வெண்பாப் பாட்டியல் அறிமுகப்படுத்துகின்றது. அ, இ, உ, எ, க, ச, ட, த, ப ஆகிய நான்கு எழுத்துக்கள் தெய்வ கதிக்கு உரிய எழுத்துக்களாகவும், ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ங, ஞ, ண, ந, ம ஆகிய நான்கு எழுத்துக்களும் மக்கட் கதிக்கு உரிய எழுத்துக்களாகவும், ஒ, ஓ, ய, ர, ல, ழ ஆகிய எழுத்துக்கள் விலங்கு கதிக்கு உரியனவாகவும், ஐ, ஔ, வ, ள, ன ஆகிய எழுத்துக்கள் நரகர் கதிக்கு உரியனவாகவும் கூறுகின்றது வெண்பாப் பாட்டியல்.

“வேண்டும் குறில்வன்மை யீறொழித்தால் விண்ணோர்க்காம்

ஆண்ட நெடின்முதலான் கந்தமொழித் - தீண்டிய

மென்மையா மக்கட் கிவையிரண்டு மெய்க்கதிக்கு

தன்மையா முன்மொழிக்கு காட்டு”

“நாட்டிய ஒஓ யரலழ நல்வன்மைக்

கீட்டிய வந்த மிவைவிலங்காங் - காட்டா

தொழித்த நரகர்க்கென் றோதினா ரின்ன

வெழுத்தாகா வாதி யிடை”

என்னும் நூற்பாக்கள் இதனை விளக்குகின்றன (Gunaveera Pandithar, 1908).

பன்னிரு பாட்டியலில் கதிப்பொருத்தம்

அகத்தியர், அவிநயனார், இந்திரகாளியர், கபிலர், கல்லாடர், கோலூர்க்கிழார், சீத்தலையார், செயிற்றியனார், சேந்தம்புதனார், நற்றத்தனார், பரணர், பல்காயனார், பெருங்குன்றார்க்கிழார் ஆகிய

பதினைவர் இயற்றிய பன்னிரு பாட்டியல் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். இவ்விலக்கணப் பனுவல் கதிப்பொருத்தத்திற்கு மிக நீண்ட விளக்கங்களைக் கொடுக்கிறது. பன்னிரு பாட்டியலின் 19 ஆம் நூற்பாவிலிருந்து 44 ஆம் நூற்பா வரை கதி பற்றி விளக்குகின்றது. இவ்விலக்கணப் பனுவல் முன்மரபாக இந்திரகாளியனாரின் கருத்துக்களை மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது. வெண்பாப் பாட்டியல் நாற்பிறப்புக்குரிய எழுத்துக்களாகக் கூறியதைவிட, பன்னிரு பாட்டியல் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையை கூட்டியுரைக்கின்றது (அட்டவணை - 1 பார்க்க) .

நவநீதப் பாட்டியலில் கதிப் பொருத்தம்

நவநீதநடனார் இற்றிய நவநீதப் பாட்டியல் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகும். அ, இ, உ, எ, க, ச, ட, த, ப ஆகிய எழுத்துக்கள் தேவர் கதிக்கு உரியதெனவும், ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ங, ஞ, ண, ந, ம ஆகிய எழுத்துக்கள் மக்கள் கதிக்கு உரியதெனவும், ஒ, ஓ, ய, ர, ல ஆகிய எழுத்துக்கள் விலங்கு கதிக்கு உரியதெனவும், ஐ, ஔ, ஃ, வ, ள, ன ஆகிய எழுத்துக்கள் நரகர் கதிக்கு உரியதெனவும் நவநீதப் பாட்டியல் கூறுகின்றது.

“வல்லினங் குற்றெழுத் தீறின்றி யேவரின் வானோர்கதி
மெல்லின மீறின்றி மேவு நெடினமுதல் நான்கும் வந்தால்
சொல்லினர் மக்கட் கதியெனச் சொன்ன மொழிமுதற்கண்
புல்லு மெனினைவெ யெல்லாப் புலவரும் போற்றுவரே” (1944, ப. 18)
“பன்னொன்று பத்துயிர் யம்முதல் மூன்றுபன் னேழ்பதினைந்
தென்னு மவையே விலங்கின் கதியியம் பாவெழுத்துத்
தன்னை நரக கதியென்று சாற்றுவர் தாமுணர்ந்தோர்
முன்னை மொழிக்கண் வரத்தகா வென்று மொழிவர்களே” (1944, ப. 19)
என்னும் நூற்பாக்கள் இதனை விளக்குகின்றன (Navaneetha nadanar, 1944).

சிதம்பரப் பாட்டியலில் கதிப்பொருத்தம்

பரஞ்சோதியார் இயற்றிய, “சிதம்பரப் பாட்டியல்” என்னும் பாட்டியல் இலக்கணப் பனுவல் கி.பி 16 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகும்.

“குறில்வன்மை ஈறுஒழிக்கில் வானோர்க்கு ஆகும்
நேர்நெடிலின் முதல்நான்குஈறு இல்லா மென்மை
நிலமக்கள் கதிமுதற்சீர்க்கு ஆகும் ஒஓ
ஏர்மருவு யரலழற விலங்காம் மற்றை
எழுத்துநர கக்கதிமுன் இவைவா ராதால்”

என்னும் சிதம்பரப் பாட்டியல் நூற்பா நாற்கதிக்குரிய எழுத்துக்களை வகைப்படுத்துகின்றது (Paranjothiyar, 2002).

பிரபந்தத் திரட்டில் கதிப்பொருத்தம்

பிரபந்தத் திரட்டு என்னும் பாட்டியல் இலக்கணப் பனுவல் கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். அ, இ, உ, எ, க, ச, த, ப ஆகியவை தேவகதிக்குரிய எழுத்துக்களாகவும், ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ங, ஞ, ண, ந, ம ஆகியவை மக்கள் கதிக்குரிய எழுத்துக்களாகவும், ய, ர, ல, ழ, ற ஆகியவை விலங்கு

கதிக்குரிய எழுத்துக்களாகவும், ஓள, ன, வ, ள ஆகிய எழுத்துக்கள் நரகர் கதிக்கு உரிய எழுத்துக்களாகவும் அடையாளப்படுத்துகிறது பிரபந்தத் திரட்டு. இதனை, பின்வரும் நூற்பா எடுத்தியம்புகிறது (Subraminan, 2013).

“சமையகர மிகர முகரமும் மெகரங் கசடதப
தேவகதி யாவீயு வேயு ங்ருணநமவுமே மனுடகதி
யிலைமுதற் சீர்க்காத னடை மிருககதி
யொவ்வோ யரலழற நரகர்க்
கமைகதி யையெளவு னவளவிவ் விரண்டு மாகா
வன்னவை நல்லிருவர் பாலாகி னலஞ்செய்வார்”

இத்தகைய பொருத்தங்கள் குறித்து மருதூர் அரங்கராசன், “இலக்கண வரலாறு பாட்டியல் நூல்கள்” என்னும் நூலில் கூறுகையில், “பொருத்தச் செய்திகளால் இலக்கிய உலகு பெறும் பயன் ஏதுமில்லையாயினும், இலக்கிய வரலாற்றை உள்ளது உள்ளபடி அறிய இது போன்ற நூல்களும் அச்சிடப்பட வேண்டுவது இன்றியமையாததாகும்” என்கிறார் (Maruthur Arangarasan, 2008). இது குறித்து ந.வீ.செயராமன் கூறுகையில், “நவநீதப்பாட்டியல், சிதம்பரப்பாட்டியல், இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல், முத்துவீரியப்பாட்டியல், பன்னிரு பாட்டியல், பரணர் பாட்டியல், ஆகிய பாட்டியல் நூல்கள் அனைத்தும் இக்கதிப்பொருத்தத்தை இம்முறையிலேயே கூறுகின்றன” என்கிறார்.

கதிப்பொருத்த விளக்கத்தில் பாட்டியல் பனுவலெழுதிகளின் சுயச்சார்பும் எழுத்துப் பிரிப்பும்

தமிழ்ப் பாட்டியல் இலக்கணப் பனுவலெழுதிகள் தற்சார்புடைய நோக்கில் இலக்கணப் பனுவல்களை இயற்றியுள்ளனர் என்பதற்கு இக்கட்டுரையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ள பாட்டியல் நூற்பாக்கள் சான்றாகின்றன. எழுத்துக்கள் என்பவை மொழிக்குரிய பொதுவான கூறுகள் ஆகும். தேவர், மக்கள், விலங்கு, நரகர் ஆகிய நான்கு வகைப் பிறப்புக்களாகக் கருதப்படுவனவற்றுள் கண்கட்குப் புலனாகின்ற மொழிப்பயன்பாடு மக்களால் உருவாக்கம் பெற்று வழங்கப்படுகிறதென்பது மறுக்கமுடியாத விடயமாகும். இருப்பினும் மக்களால் கற்பனையால் மட்டுமே அறியக்கூடிய கண்களால் காண இயலாத தேவர், நரகர் ஆகியோருக்கும் மொழிச்சொற்கள் உரியதாகப் பாவிக்கப்படுவது சற்றே சிந்திக்கத்தக்கதாகும். இவ்வாறு பாட்டியல் பனுவலெழுதிகளின் சுயச்சார்பை பின்வரும் நிலைகளில் பகுத்து அறிய முடிகின்றது.

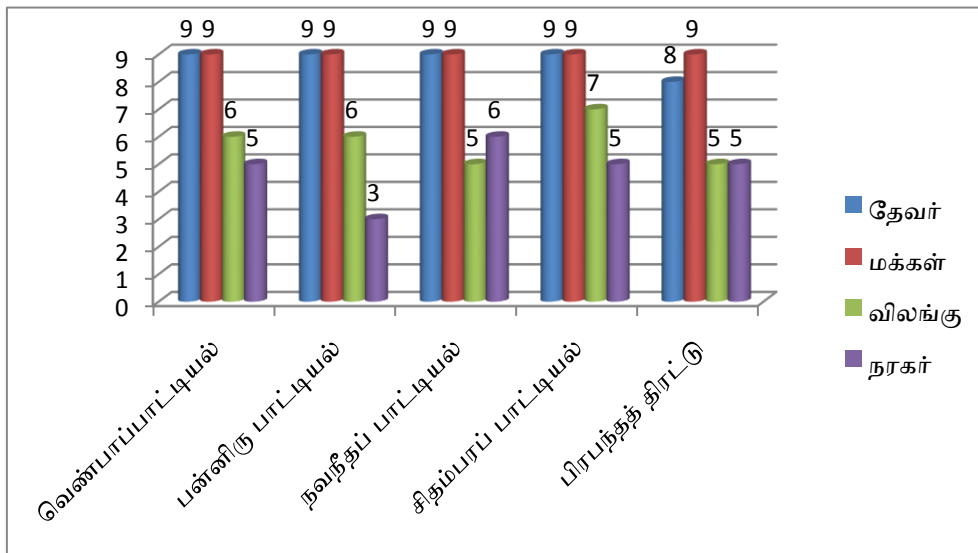
- வடமொழி சார்ந்த அரசர், அந்தணர், வணிகர், வேளாளர் என்னும் நால்வருண வரிசை வைப்பு முறையைப் பாட்டியல் இலக்கண உத்தியாகப் பின்பற்றுவதல்,
- தமிழ் இலக்கணக் கோட்பாடுகளோடு வடமொழிக் கோட்பாடான நாற்கதி என்னும் பொருண்மையைப் பாட்டியல் இலக்கண ஆக்கத்தோடு இணைத்து கதிப்பொருத்தமாகப் பார்த்தல்,
- நாற்கதிக்கு உடைமையானதாகத் தமிழ் எழுத்துக்களைப் பிரித்துப் பார்த்தல்

என்னும் நிலைகளில் பாட்டியல் பனுவலெழுதியலாளர்கள் தங்களுக்கென ஒருமித்த கோட்பாடுகளை வைத்துக்கொண்டு கதிப்பொருத்தம் என்னும் பொருத்தத்தைச் சிற்றிலக்கியங்களுக்கு உரிய பொருத்தமாக அடையாளப்படுத்துகின்றனர்.

கீழ்க்கண்ட அட்டவணை 1-யை ஆய்ந்து நோக்கும்போது பெரும்பாலும் நாற்கதிக்கு எழுத்துப் பிரிப்பு முறையில் சிறிது ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது. சிறுபான்மை வேறுபாடு இருந்தாலும் பாட்டியல் பனுவல்கள் திட்டமிட்டே மொழிக்கொள்கைகள் பலவற்றைக் கட்டமைத்தமை புலனாகின்றது. எழுத்தெண்ணிக்கையில் காணப்படும் வேறுபாடுகள் குறித்த எண்ணிக்கையைப் கீழ்க்கண்ட படம் 2 விளக்குகிறது.

அட்டவணை 1 நாற்கதிக்குரிய எழுத்துப்பிரிப்பு

வ. எண்	நாற்கதி	உரிய எழுத்துக்கள்	நூல்
1.	தேவர்	அ, இ, உ, எ, க, ச, ட, த, ப	வெண்பாப் பாட்டியல் பன்னிரு பாட்டியல், சிதம்பரப் பாட்டியல், நவநீதப் பாட்டியல்
		அ, இ, உ, எ, க, ச, த, ப	பிரபந்தத் திரட்டு
2.	மக்கள்	ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ங, ஞ, ண, ந, ம	வெண்பாப் பாட்டியல், பன்னிரு பாட்டியல், நவநீதப் பாட்டியல், சிதம்பரப் பாட்டியல், பிரபந்தத் திரட்டு
3.	விலங்கு	ஓ, ஓ, ய, ர, ல, ழ	வெண்பாப் பாட்டியல்
		ஓ, ஓ, யா, ல, ழ, ற	பன்னிரு பாட்டியல்
		ஓ, ஓ, ய, ர, ல	நவநீதப் பாட்டியல்
		ய, ர, ல, ழ, ற	பிரபந்தத் திரட்டு
		ஓ, ஓ, ய, ர, ல, ழ, ற	சிதம்பரப் பாட்டியல்
4.	நரகர்	ஐ, ஔ, வ, ள, ன	வெண்பாப் பாட்டியல், சிதம்பரப் பாட்டியல், பிரபந்தத் திரட்டு
		ஐ, ஔ, ஃ	பன்னிரு பாட்டியல்
		ஐ, ஔ, ஃ, வ, ள, ன	நவநீதப் பாட்டியல்

படம் 2 நாற்கதிகளுக்குரிய எழுத்தெண்ணிக்கை

இவ்வாறு பாட்டியல் பனுவல்கள் தமிழ் எழுத்துக்களைப் பிரித்து கூறுகின்றது. எழுத்துக்கள் என்பவை மொழிக்கட்டமைப்பின் உட்கூறுகளாக இயங்குபவை. ஆனால் பிறப்பு அடிப்படையில் எழுத்துக்களை வகைப்படுத்துவதென்பது, தமிழ் இலக்கண மரபில் புதியதொரு மரபைக் கட்டவிழ்க்கிறது. இலக்கியங்கள் இயற்றுகையில் பத்துப் பொருத்தம் பார்த்தல் போன்ற, வடமொழி சார்ந்த இலக்கணக் கூறுகளையும் பாட்டியல் இலக்கணங்கள் அறிமுகப்படுத்துவதாலும், இம்மரபும் வடமொழி சார்ந்த மரபை ஒட்டி இருப்பதாலும் இவை மேலும் ஆராயப்படவேண்டிய விடயங்களாகும். பின்வரும் சில

அடிப்படைகளால் பாட்டியல் இலக்கணங்கள் இவ்வாறு பிறப்புக்களுக்கு எழுத்துக்களை உடைமையாக்க முயன்றன என விளங்கிக்கொள்ள முடிகின்றது.

- பாட்டியல் இலக்கணங்களை இயற்றியோர் வடமொழியைக் கற்றறிந்தவராக இருந்ததால் வடமொழி சார்ந்து பாட்டியல் இலக்கணப் பனுவல்களைக் கட்டமைத்திருக்கின்றனர்.
- தேவர், மக்கள், விலங்கு, நரகர் ஆகிய பிறப்படிப்படையிலான பிரிப்பை ஆரூடசார்வோரியல் (சாதகம்) இயம்புவதால் இம்மரபு வடமொழியிலிருந்து ஆக்கம் பெற்றமை பெறப்படுகின்றது.
- பாட்டியல் பனுவலெழுதிகள் வடமொழி இலக்கண மரபை, தமிழிலக்கண மரபோடு இணைத்து முன்னிலைப்படுத்த முயன்ற சிந்தனை மரபின் நீட்சி பாட்டியல் இலக்கண உருவாக்கத்தால் விளக்கம் பெறுகின்றது.

தமிழில் இன்று, தொல்காப்பியம், இறையனார் களவியல், அவிநயம், சிறுகாக்கை பாடினியம், சங்க யாப்பு, நற்றத்தம், பல்காயம், பன்னிரு படலம், மயேச்சுவரம், அமுதசாகரம், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தமிழ்நெறி விளக்கம், யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை, வீரசோழியம், இந்திரகாளியம், நேமிநாதம், வெண்பாப் பாட்டியல், தண்டியலங்காரம், நம்பிஅகப் பொருள், நன்னூல், களவியல் காரிகை, பன்னிரு பாட்டியல், நவநீதப் பாட்டியல், வரையறுத்த பாட்டியல், சிதம்பரப் பாட்டியல், மாறனலங்காரம், மாறன் அகப்பொருள், பாப்பாவினம், சிதம்பரச்செய்யுட் கோவை, பிரயோக விவேகம், இலக்கண விளக்கம், இலக்கணக் கொத்து, தொன்னூல் விளக்கம், பிரபந்த தீபம், பிரபந்தத் திரட்டு, பிரபந்த மரபியல், பிரபந்த தீபிகை, இரத்தினச் சுருக்கம், உவமான சங்கிரகம், முத்து வீரியம், சுவாமிநாதம், சந்திராலோகம், குவலயானந்தம் -1, குவலயானந்தம் - 2 , அறுவகை இலக்கணம், வண்ணத்தியல்பு, விருத்தப்பாவியல் ஆகிய இலக்கணப் பனுவல்கள் கிடைக்கின்றன. இவ்விலக்கணப் பனுவல்களுள் குறிப்பிட்ட சில இலக்கணப் பனுவல்கள் கதிப்பொருத்தத்தைப் பற்றி விளக்குகின்றன. அவை பின்வருமாறு,

- இந்திரகாளியம் (நூ.1-3)
- வெண்பாப்பாட்டியல் (நூ.19-20)
- பன்னிரு பாட்டியல் (நூ. 19-44)
- நவநீதப் பாட்டியல் (நூ. 20-21)
- சிதம்பரப் பாட்டியல் (நூ. 24)
- பிரபந்தத் திரட்டு (நூ. 152-153)

ஆகிய இலக்கணப் பனுவல்கள் கதிப்பொருத்தத்தினை எடுத்துக் கூறுகின்றன. இதில் பாட்டியல் தவிர்ந்த தொல்காப்பியம், நன்னூல் போன்ற இலக்கணப் பனுவல்கள் அரசர், அந்தணர், வணிகர், வேளாளர் ஆகியோர்களை உயர்ந்தோர், அல்லாதார் என வகைப்படுத்தி அதோடு விட்டுச் சென்றுவிடுகின்றன. ஆனால் பாட்டியல் பனுவல்கள் மட்டுமே கதிப்பொருத்தத்தை, சிற்றிலக்கியங்களுக்கான இலக்கியக் கோட்பாடாக வகுத்துக்காட்டியுள்ளன. கதிப்பொருத்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நாற்கதியினருக்கான எழுத்துக்களாகப் பாட்டியல் பனுவல்கள் குறிப்பிடும் எழுத்துக்கள் சிற்றிலக்கியங்கள் இயற்றும்போது அதன் முதல் எழுத்தாக வைத்து மங்கலச்சொல் அமைத்து இயற்ற வேண்டுமென்பது பாட்டியலாளர்களின் முற்றான கருத்தாக உள்ளது.

முடிவுரை

வடமொழி, தமிழ் ஆகிய இரு மொழியினரின் வாழ்நிலக் கலப்பு ஊடாட்டங்களுக்கு இடையே, இருமொழியாளர்களின் புலமைச் செயல்பாடாக பாட்டியல் இலக்கணங்கள் ஆக்கம் பெற்றன. இதன் விளைவு வடமொழியின் சமகாலப் பயன்பாட்டு மரபின் தாக்கம் பாட்டியல் இலக்கணங்களில் எதிரொலிப்பதைக் காணமுடிகின்றது. ஆகவே எழுத்துக்களை மொழிப்பயன்பாட்டு அடிப்படையில் வகைப்படுத்தாமல் பிறப்புசார்ந்த விடயங்களுக்கு உடைமையாக அடையாளப்படுத்துகிறது பாட்டியல்

இலக்கணங்கள். இது பனுவலெழுதிகளின் சுயம்சார் அடையாளத்தைப் பதிவுசெய்துவிடுகிறது. இவ்வாறு பனுவலெழுதிகளின் தற்சார்பு அடையாளத்துடன் பாட்டியல் இலக்கணங்கள் இலக்கண விதிகளை உருவாக்கின என்று விளங்கிக்கொள்ள முடிகின்றது. இத்தகைய செயல்பாட்டின்மூலம் மொழிக்குழுமங்கள் தன்னாட்சிபெற்று கட்டிற்றுக்கம் பெறுகின்றன. நாளடைவில் கற்றறிந்த தமிழ்ச் சான்றோர்களால் இத்தகைய இலக்கண ஆக்கங்களான இவ்விலக்கணப் பனுவல்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதற்கு இதுவே காரணமாக அமைந்துவிடுகின்றது. ஆகவே எழுத்துக்களைப் பிறப்பு அடிப்படையில் வகைப்படுத்தி உடைமையாக்க முயல்வது பாட்டியல் பனுவலெழுதியின் தற்சார்பு சார்ந்த செயல்பாடேயாகும் என்பது புலனாகின்றது.

References

- Gunaveera Pandithar, (1908) Venbaa Paattiyal (First Edition), Sachithaanantha Publication, Chennai
- Ilankumaran, R., (1999) Ilakkana Varalaru (Modified Edition), Manivaasagar Pathippagam, Chennai.
- Maruthur Arangarasan, (2008), Paattiyal Ilakkanam (First Edition), Manivaasagar Pathippagam, Chennai.
- Navaneetha Nadanar, (1944), Navaneetha Pattiyal (First Edition), Kabeer Press, Chennai.
- Paranjothiyar, (2002) Chidambara Paattiyal (1st Edition), Saraswathi Mahaal Noolagam Publication, Tanjore
- Parithimar Kalainger, (2010) Tamizh Mozhin Varalaru (Third Edition), Naam Tamizhar Publication, Chennai.
- Pathinaivar, (2013) Panniru Pattiyal, (3rd Edition), Meyyappan Publication, Chidambaram, India.
- Seyaraman, N.V., (1977) Paattiyal Thiranaaivu, (1st Edition), Manivaasaga Noolaga Veliyeedu, Chennai
- Subramaniyan S.V., (2014) Meyyappan Tamil Agarathi (4th Edition), Manivaasagar Publication, Chennai.
- Subraminan S.V., (2013) Pirabantha Thirattu (3rd Edition), Meyyappan Publication, Chidambaram.
- Veeramaamunivar (2018) Sathuragaraathi The Tamil Dictionary, (1st Edition), Saratha Publications, Chennai.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2021. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License